

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 6 września 2019 r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VI Wydział Karny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Robert Grześ

Protokolant: p.o. staż. Natalia Nowak

bez udziału Prokuratora,

po rozpoznaniu na rozprawie w postępowaniu zwyczajnym,

sprawy karnej przeciwko:

P. U., s. P. i M. zd. P., ur. (...) w N.,

oskarżonemu o to, że:

I. w dniu 21 listopada 2016 roku prowadząc spółkę (...) z o.o. z siedzibą w P. na stronie internetowej portalu giełdy logistycznej (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd .co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania zapłaty za zleconą usługę transportową i doprowadzenia w ten sposób spółkę (...) z o. o. z siedzibą w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków w kwocie 13288,93 zł. jakie pokrzywdzona spółka przeznaczyła na realizację zleconych im usług transportowych na szkodę spółkę (...) z o. o. z siedzibą w G.,

t.j. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk;

II. w dniu 2 grudnia 2016 roku prowadząc spółkę (...) z o.o. z siedzibą w P. na stronie internetowej portalu giełdy logistycznej (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd ,co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania zapłaty za zleconą usługę transportową i doprowadzenia w ten sposób firmę (...) z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków w kwocie 6902,61 zł . jakie pokrzywdzona firma przeznaczyła na realizację zleconych im usług transportowy na szkodę firmę (...) z siedzibą w S.,

t.j. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk;

III. w dniu 5 grudnia 2016 roku prowadząc spółkę (...) z o.o. z siedzibą w P. na stronie internetowej portalu giełdy logistycznej (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd .co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania zapłaty za zleconą usługę transportową i doprowadzenia w ten sposób spółkę (...) z o.o. Sp. K. z siedzibą G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków w kwocie (...),64, jakie pokrzywdzona firma przeznaczyła na realizację zleconych im usług transportowych na szkodę spółki (...) z o.o. Sp. K. z siedzibą G.,

t.j. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk;

IV. w dniu 12 grudnia 2016 roku prowadząc spółkę (...) z o.o. z siedzibą w P. na stronie internetowej portalu giełdy logistycznej (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

za pomocą wprowadzenia w błąd ,co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania zapłaty za zleconą usługę transportową i doprowadzenia w ten sposób firmę (...).U. N. (...) M. S. z siedzibą w T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków w kwocie 6032,08 zł. jakie pokrzywdzona firma przeznaczyła na realizację zleconych im usług transportowych na szkodę firmę (...).U. N. (...) M. S. z siedzibą w T.,

t.j. o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk;

orzeka:

oskarżonego uznaje za winnego wszystkich zarzucanych czynów, popełnionych w sposób i okolicznościach wyżej opisanych,

tj. w pkt. I, II, III i IV - przestępstw określonych w art. 286 § 1 kk

i za to skazuje:

1. za czyny określone w powyżej w pkt 1 –IV, przyjmując że czyny te popełnił w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk, **na karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 /jeden/ roku i 2 /dwa/ miesięcy;**

2. na podstawie art. 46 § 1 kk, orzeka wobec oskarżonego P. U., obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

a. (...) z siedzibą w S. kwoty 6'902,61 (sześć tysięcy dziewięćset dwa 61/100) złotych,

b. (...) z siedzibą G. kwoty (...),64 (sześć tysięcy pięćset dwadzieścia osiem 64/100) złotych,

c. (...) M. S. z siedzibą w T. kwoty (...),08 (sześć tysięcy trzydzieści dwa 08/100) złotych,

3. na podstawie art. 29 ust 1 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. 2002 r. Nr 123 poz. 1058 z późn. zm.) oraz § 4 ust. 3 oraz § 17 ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych (w tym 23 % VAT), tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

4. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 633 k.p.k. i art. 2 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z dnia 26 czerwca 2003 r.), zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w całości, w wysokości 40 (czterdzieści) złotych oraz opłatę w wysokości 300 (trzysta) złotych;

/-/ SSR Robert Grześ

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2016r. oskarżony P. U. nabył spółkę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. od M. K. (2) i R. S.. Spółka (...) Sp. z o.o. prowadziła działalność na rynku usług spedycyjnych i posiadała licencję na wykonywania transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy. Spółka działała na rynku europejskim i posiadała numer NIP UE. Od chwili nabycia spółki oskarżony samodzielnie zajmował się jej prowadzeniem. P. U. umieszczał w Internecie na

portalu (...) oferty dotyczące świadczenia usług transportowych. W odpowiedzi na oferty do oskarżonego zgłaszały się zainteresowane firmy, które wykonywały zleczone przez firmę (...) usługi transportowe. W uzgodnionym terminie oskarżony miał rozliczyć się z tymi firmami.

W. S. jest właścicielem firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. W dniu 14 listopada 2016r. za pośrednictwem strony internetowej (...) firma ta uzyskała zlecenie od spółki (...) Sp. z o.o. na przewóz towarów na trasie Polska-Hiszpania. Za transport ten firma (...) Sp. z o.o. miała otrzymać przelew w terminie 30 dni od wykonania usługi w kwocie 2.450 Euro plus VAT, tj. w kwocie 13.288,93 zł.

Po wykonaniu powyższego transportu przez (...) Sp. z o.o., firma ta wystawiła fakturę VAT na umówioną wcześniej kwotę 13.288,93 zł z terminem płatności do dnia 29 grudnia 2016r. Pomimo upływu terminu wymagalności, płatność nie została dokonana przez spółkę (...) Sp. z o.o. W związku z tym (...) Sp. z o.o. próbowała nawiązać kontakt z firmą oskarżonego, jednak bezskutecznie – nie odbierano telefonów, nie odpisywano na maile i nie odpowiadano na korespondencję. Z uwagi na to wszczęto windykację początkowo prowadzoną przez T., w wyniku której ustalono, że (...) Sp. z o.o. ma wielu wierzycieli, którym nie płaci, a długi spółki oskarżonego są wystawione na sprzedaż. Okazało się także, że spółka (...) Sp. z o.o. uprawiała proceder w postaci przyjmowania zleceń spedycyjnych, pobieraniu za to wynagrodzenia i ich dalszym zleceniu podwykonawcom bez zamiaru zapłaty za wykonane usługi. Ustalono, iż spółka (...) Sp. z o.o. przyjęła wykonanie usługi transportowej od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości N. za kwotę 1.800 Euro netto. (...) Sp. z o.o. zlecił wykonanie tej usługi spółce (...) Sp. z o.o., jako podwykonawcy, za kwotę 2.450 Euro.

K. K. (1) zajmuje się prowadzeniem własnej działalności gospodarczej pod firmą (...) z siedzibą w S.. W dniu 2 grudnia 2016r. żona K. K. (1), K. K. (2) podjęła na giełdzie (...) ładunek od firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Przewóz ładunku został zlecony przez pracownika firmy (...) Sp. z o.o. B. K., z którym K. K. (2) ustaliła, że transport ma być wykonany na trasie K. – V. w Holandii. W dniu 5 grudnia K. K. (1) stawił się w K. pod wskazany adres, okazało się jednak, że z uwagi na problem z awizacją miejsce załadunku zmieniono na Ł., przesyłając nowe zlecenie. Zgodnie z treścią zlecenia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej K. K. (1) miał wykonać usługę transportową na trasie Ł. – V. w Holandii za kwotę 1.250 Euro oraz podatek VAT, tj. za kwotę 6.902,91 zł. Jeszcze w dniu 5 grudnia 2016r. K. K. (1) udał się do Ł., gdzie podjął ładunek, który następnie dostarczył pod adres rozładunku w Holandii. Po wykonaniu zobowiązania K. K. (1) przesłał do (...) Sp. z o.o. fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.902,91 zł z terminem zapłaty na 20 stycznia 2017r. Faktura została doręczona w dniu 21 grudnia 2016r. W dniu 20 stycznia 2017r. K. K. (2) zauważyła, iż na portalu (...) pojawiają się negatywne komentarze dotyczące spółki (...) Sp. z o.o., których treść wskazywała, że spółka naciąga przewoźników pod nazwami innych firm. W związku z tym K. K. (2) podjęła próbę kontaktu ze spółką oskarżonego, jednakże bezskutecznie, gdyż nikt nie odbierał telefonów i nie odpowiadał na maile. K. K. (2) skontaktowała się wówczas z firmą (...) S.A., w której K. K. (1) ładował towar, który miał zostać przewieziony do Holandii. Pracownik tej firmy podał K. K. (2) zamiar na spedycję, której polecają transporty, tj. (...) S.A. S.K. z siedzibą w S.. K. K. (2) nawiązała kontakt z M. M. (2), pracownikiem tej spółki. Z informacji przekazanych przez M. M. (2) wynikało, że spółka (...) zleciła spółce (...) Sp. z o.o. przewóz towarów na trasie Ł. – V. za kwotę 800 Euro plus podatek VAT. M. M. (2) wskazał także, iż również inne osoby kontaktowały się z nim z uwagi na brak zapłaty za wykonaną usługę transportową na rzecz spółki (...) Sp. z o.o.

Spółka (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w G. prowadzi działalność na rynku spedycyjnym, świadcząc usługi transportu i spedycji. W dniu 5 grudnia 2016r. spółka (...) Sp. z o.o. Sp. k. otrzymała od spółki (...) Sp. z o.o. zlecenie transportowe nr (...) na transport towarów z firmy (...) w C. do firmy (...) w Holandii. Cena frachtu została ustalona na kwotę 1.200 Euro. W dniu 6 grudnia 2016 roku odbył się terminowy załadunek towarów, zaś w dniu 8 grudnia 2016 roku terminowy rozładunek towarów zgodnie ze zleceniem. W dniu 19 grudnia 2016r. spółka (...) Sp. z o.o. Sp. k. wystawiła fakturę na kwotę 6.528,64 zł, zgodnie ze zleceniem. Termin płatności został określony na dzień 18 stycznia 2017r.

Po upływie terminu płatności, firma (...) Sp. z o.o. Sp. k. podjęła próbę kontaktu ze spółką (...) Sp. z o.o., jednak bezskutecznie. W dniu 25 stycznia 2017r. spółka (...) Sp. z o.o. Sp. k. powzięła informację o tym, iż na giełdzie wierzycieli widnieje wiele wierzycieli niezapłaconych przez spółkę oskarżonego. Nadto uzyskano informację,

iż (...) Sp. z o.o. była jedynie pośrednikiem, której pierwotnie transport zleciła spółka (...) Sp. z o.o., a wartość zlecenia opiewała na kwotę 940 Euro.

M. S. jest właścicielem firmy (...) U. N. (...) M. S. z siedzibą w T.. Firma ta w dniu 9 grudnia 2016r. podjęła ładunek od spółki (...) Sp. z o.o. na platformie transportowej (...). Ładunek ten miał być przewieziony na trasie Polska-Holandia. Ustalona cena frachtu wynosiła 1.100 Euro netto, a za termin płatności przyjęto 30 dni.

W dniu 12 grudnia 2016r. ładunek został podjęty przez firmę (...) U. N. (...) M. S. w firmie (...) z siedzibą w C.. W dniu 14 grudnia 2016r. towar został dostarczony do firmy (...). Zarówno transport, jak i załadunek oraz rozładunek przebiegły bez żadnych zastrzeżeń, zgodnie ze zleceniem.

W dniu 19 grudnia 2016r. firma (...) U. N. (...) M. S. wystawiła fakturę VAT nr (...) w kwocie 6.032,08 zł z terminem płatności do dnia 18 stycznia 2017r. Jeszcze przed upływem terminu zapłaty, pracownica F.U. N. (...) M. J. Ż. – zauważyła, iż spółka (...) Sp. z o.o. ma bardzo dużo negatywnych ocen na portalu (...), na której to przedmiotowa transakcja została zawarta. Z ocen wynikało, że (...) Sp. z o.o. stała się niewypłacalna.

Z uwagi na to, iż w dokumentach przewozowych (CMR) jako przewoźnik widniała firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S., fakt ten został jej zgłoszony przez F.U. N. (...) M. S.. Z informacji przekazanych przez pracownicę (...) Sp. z o.o. wynikało, że (...) Sp. z o.o. za transport otrzymała kwotę 900 Euro. Po dokonaniu sprawdzenia w bazie firmy, pracownik (...) Sp. z o.o. – Ł. K. – potwierdził, iż wpłynęły dokumenty przewozowe z firmy (...) Sp. z o.o., w związku z czym wstrzymał płatność do chwili wyjaśnienia sprawy.

W dniu 20 stycznia 2017r. do firmy (...) Sp. z o.o. firma (...) U. N. (...) M. S. wysłała listem poleconym priorytetowym z potwierdzeniem odbioru fakturę VAT wraz z wezwaniem do zapłaty i notą księgową. List ten jednak nie został dostarczony ani do dnia 26 stycznia 2017r. nie powrócił do nadawcy.

Po kilkukrotnych rozmowach firma (...) Sp. z o.o. zapewniała F.U. N. (...) M. S., że płatność na rzecz (...) Sp. z o.o. została wstrzymana, po czym w dniu 28 kwietnia 2017r. prawnik reprezentujący (...) Sp. z o.o. poinformował M. S., że spółka ta ureguluje płatność na rzecz F.U. N. (...) M. S., jednakże w kwocie 900 Euro, a więc w kwocie za jaką usługę miała wykonać firma oskarżonego. Ostatecznie jednak, M. S. został poinformowany, że (...) Sp. z o.o. zapłaci nie jego firmie, a spółce (...) Sp. z o.o.

Oskarżony **P. U.** ma 49 lat, jest rozwiedziony, posiada troje dzieci. Oskarżony ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych. Oskarżony przebywa w Zakładzie Karnym, gdzie pracuje nieodpłatnie. P. U. jest współwłaścicielem w 1/3 nieruchomości w N.. Oskarżony był dotychczas karany sądownie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonego P. U. (k. 642 w zw. z k. 572-574),

- zeznań świadków: M. M. (2) (k. 112-113), W. S. (k. 241-244), T. L. (k. 271-280, 283), M. W. (k. 292-294), A. Ł. (k. 299-301), I. D. (348-349), M. K. (2) (k. 352-354, 405-406), W. P. (k. 418-419), K. K. (1) (k. 433-434), K. K. (2) (k. 441-442), P. G. (k. 446-447), J. M. (k. 450), M. U. (k. 510-511), J. Ż. (k. 514-517, 530-535), M. S. (k. 537-539), Ł. K. (k. 543-544), J. S. (k. 553), B. S. (k. 555), M. R. (k. 557-558), K. T. (k. 560-561), R. S. (k. 568-569),

- dokumentów zebranych w sprawie: zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa wraz z załącznikami (k. 1-3, 84-93, 200-224, 228-235, 264, 462-482), wydruku (...) Sp. z o.o. (k. 4-9, 39-40, 88-93, 229-235, 476-481), zlecenia transportowego (k. 17-18, 97, 99), faktur VAT (k. 19, 100, 278, 285), korespondencji elektronicznej (k. 21-22), kopii zawiadomienia (k. 24-33, 172-175), notatki urzędowej (k. 34-36, 72-79, 105, 121-122, 123-124, 176-177, 178-181, 262-263, 320, 321, 431, 495-496), umowy podnajmu z dnia 21.11.2016r. (k. 44-49), danych z trans.eu (k. 54-71, 379-387), kopii licencji nr (...) na wykonywanie transportu drogowego w zakresie pośrednictwa przy przewozie rzeczy (k. 94-97, 472-475), danych transportu (k. 101-103), zlecenia spedycyjnego (k. 115-116, 277-286), korespondencji z portalu trans.eu (k. 117-120), danych (...) Sp. z o.o. dot. numeru abonenckiego (k. 141-143), danych (...) S.A. (k.

144-145), danych P. P. Sp. z o.o. (k. 147-171), wydruku (...) Sp. z o.o. (k. 182-187), danych dłużnika (k. 245-250), korespondencji mailowej (k. 251-254), zlecenia przewozu (k. 274-276, 287-289), korespondencji (k. 302-307), informacji z firmy (...) (k. 379-387), danych z onet.pl (k. 388-395), nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 444), zestawienia operacji na rachunku bankowym i informacji z (...) (k. 453-459), danych dot. logowania na rachunku bankowym (k. 460), karty karnej (k. 603-606).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w całości. **P. U.** przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz podał okoliczności prowadzenia przez niego działalności gospodarczej pod firmą (...) Sp. z o.o. Oskarżony potwierdził, iż oferował podwykonawcom wynagrodzenie wyższe niż to, które sam miał otrzymać od firm zlecających mu wykonanie usług transportowych. Oskarżony podał także, iż miał świadomość łamania prawa, jednakże na swoje wytłumaczenie wskazał, iż miał nadzieję, że zdoła pozyskać środki finansowe na spłacenie wszystkich należności. Oskarżony wyjaśnił, iż jest zły na siebie za podejmowane działania. Wyjaśnienia oskarżonego w pełni korelowały z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków oraz zebranych dokumentów.

W pełni wiarygodne były zeznania świadków: **M. M. (2), W. S., T. L., A. Ł., I. D., M. K. (2), K. K. (1), K. K. (2), P. G., M. U., J. Ż., M. S., Ł. K., J. S., M. R., K. T. oraz R. S.** Zeznania świadków były spójne, rzeczowe i logiczne oraz w pełni korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie, przede wszystkim w postaci dokumentów. Nadto Sąd nie miał wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadków, gdyż z ich relacji wyłaniała się spójna wersja zdarzeń, której również nie zanegował oskarżony, przyznając się do stawianych mu zarzutów oraz opisując proceder swojego działania. Zeznania świadków, ze względu na ich szczegółowość oraz zgodność z dokumentami dotyczącymi działalności spółki (...) i zlecanych przez oskarżonego usług transportowych, a także tych zleczanych oskarżonemu przez inne firmy, stanowiły dla Sądu podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Zeznania **M. W. i W. P.** Sąd uznał za wiarygodne, aczkolwiek nie wnoszące do niniejszej sprawy istotnych informacji.

Zeznania **J. M. oraz B. S.** okazały się być nieprzydatne dla przedmiotu niniejszej sprawy, gdyż świadkowie nie posiadali wiedzy związanej z niniejszym postępowaniem.

Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony stanął pod zarzutem czterech przestępstw z art. 286 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k. karze podlega ten kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Dokonując subsumpcji stanu faktycznego pod przepisy ustawy karnej Sąd kierował się stanowiskiem doktryny (M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, Kodeks karny. Komentarz, s. 149), że przestępstwo oszustwa polega na wprowadzeniu w błąd innej osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Oszustwo przy tym, różni się m.in. od pozostałych przestępstw przeciwko mieniu, sposobem działania sprawcy jak też sposobem wywołania skutku, do którego powstania dochodzi w wyniku dobrowolnie przedsiębranego przez pokrzywdzonego działania oraz tym, że ma ono dwa przedmioty czynności wykonawczej (D. P., O. G., (...) prawa karnego..., s. 415), a mianowicie z jednej strony jest ono nakierowane na osobę, która dokonuje niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, z drugiej zaś strony na mienie, które sprawca uzyskuje w wyniku rozporządzenia.

Z powyższego wynika, że przestępstwo opisane w art. 286 § 1 kk jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem, przy czym nie jest koniecznym osiągnięcie przez sprawcę korzyści majątkowej z niekorzystnego rozporządzenia mieniem. (W. Świda, W. Wolter, I. Andrejew, Kodeks..., s. 625).

Oszustwo jest przestępstwem umyślnym kierunkowym. Ustawa wymaga bowiem, by działanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w tym przypadku jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując zachowanie musi więc wyobrażenia pożądaną przez niego sytuacji, która ma stanowić rezultat jego zachowania. Jeżeli chodzi o korzyść majątkową, to zgodnie z brzmieniem art. 115 § 4 k.k., należy przez to pojęcie rozumieć korzyść dla sprawcy lub innej osoby fizycznej, prawnej itp. Charakterystycznym dla tego przestępstwa jest i to, że zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu.

Przenosząc powyższe na kanwę niniejszej sprawy, niewątpliwym jest, iż oskarżony P. U. dopuścił się zarzucanych mu czynów. Przede wszystkim wskazuje na to fakt przyznania się oskarżonego do stawianych mu zarzutów oraz opisanie sposobu działania w ramach prowadzenia spółki (...) Sp. z o.o. poprzez umieszczanie ofert na portalu (...) i zlecenie usług transportowych podwykonawcom, tj. firmom (...) Sp. z o.o., (...), (...) Sp. z o.o. Sp. k. oraz F.U. N. (...) M. S.. Pomimo zaś wywiązania się z warunków zawieranych umów przez te firmy, spółka (...) Sp. z o.o. nie płaciła wymaganego i wcześniej ustalonego wynagrodzenia, tym samym osiągając korzyść majątkową po wykorzystaniu błędu w/w firm co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązań przez (...) Sp. z o.o.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób jasny wskazuje, w jaki sposób działał oskarżony, jego wina nie budzi zatem wątpliwości. P. U. swoje działanie tłumaczył tym, iż chciał zapłacić za świadczone usługi po uzyskaniu zapłaty od firm, które to jemu zlecały te usługi, jednak z uwagi na pojawiające się negatywne oceny na portalu (...) sam nie uzyskiwał zapłaty, w związku z czym nie posiadał środków, aby przelać wynagrodzenie swoim podwykonawcom. W żaden sposób jednak nie usprawiedliwia to jego działania. Nadto, po wywiązaniu się ze zobowiązań, pokrzywdzone firmy nie mogły nawiązać kontaktu z oskarżonym, a jego podwykonawcy dowiadywali się od innych podmiotów o problemach finansowych prowadzonej przez niego spółki. Działanie takie należy zatem uznać za celowe, zwłaszcza w świetle tego, iż już wcześniej oskarżony dopuścił się przestępstw oszustwa.

Sąd uznał, iż P. U. popełnił zarzucane mu czyny w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, tj. w warunkach art. 91 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami wymiaru kary z art. 286 § 1 k.k., a także wskazówkami z art. 53 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. dbając jednocześnie by kara spełniła zarówno cele prewencji indywidualnej (wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.

Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające, takie jak:

- wysoką wartość wyrządzonych szkód,
- uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do popełniania zarzucanych mu czynów.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy. W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą, która była już wielokrotnie karana, w tym za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., co wskazuje na fakt, iż jest sprawcą niepoprawnym, a dotychczas stosowane wobec niego kary, w tym kara pozbawienia wolności, nie spełniły swej roli prewencyjnej. Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, Sąd uznał, iż był on wysoki. Przedmiotem ochrony przepisu penalizującego

czyn, za które skazano oskarżonego jest mienie. Z uwagi na wartość wyrządzonych działaniem oskarżonego szkód uznać należy, że społeczna szkodliwość czynów, których się dopuścił była znaczna. W zakresie dyrektywy prewencji indywidualnej, w ocenie Sądu, wymierzona kara 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności w pełni uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze kary. Oskarżony za pomocą wymierzonej mu kary powinien uświadomić sobie naganność swojego postępowania oraz nieuchronność kary grożącej za popełnione przestępstwa. Przy czym wymierzona kara, zdaniem Sądu, jest wystarczająca, aby oskarżony w przyszłości powstrzymał się przed ponownym rozmyślnym popełnieniem czynu zabronionego i wywiódł prawidłowe wnioski dla prowadzenia życia w normach społecznie i prawnie akceptowalnych. Wysokość i rodzaj kary został także dostosowany przez Sąd do indywidualnych potrzeb sprawcy w zakresie resocjalizacji, tj. ukształtowaniu u niego społecznie pożądanym postaw. Pomocniczo Sąd zastosował także dyrektywę prewencji ogólnej, biorąc pod uwagę potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – w tym przestrzeżenie przed obraniem podobnej drogi życiowej przez inne osoby.

Nadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k., Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- (...)z siedzibą w S. kwoty 6.902,61 zł,
- (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w G. kwoty 6.528,64 zł,
- F.U. N. (...) M. S. z siedzibą w T. kwoty 6.032,08 zł.

Sąd nie orzekł obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., gdyż spółka ta posiada wyrok nakazowy obejmujący całą kwotę 13.288,93 zł, a zatem orzeczenie obowiązku naprawienia szkody przez oskarżonego wobec tej spółki byłoby niezgodne z treścią art. 415 § 1 k.p.k.

Tak ukształtowana kara jest zdaniem Sądu odpowiednia do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, jednocześnie nie przekraczając ich ponad miarę. Nadto, da ona czytelny sygnał, iż przestępstwa przeciwko mieniu, zwłaszcza polegające na wykorzystywaniu zaufania, spotkają się z odpowiednią reakcją wymiaru sprawiedliwości, spełniając tym samym cele prewencji generalnej.

W pkt. 3 wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (1) kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

O kosztach Sąd orzekł w pkt. 4, uznając, że brak jest podstaw do odstąpienia od zasady ponoszenia przez oskarżonego kosztów procesu oraz wymierzył stosowną opłatę.

/-/ Sędzia Robert Grześ